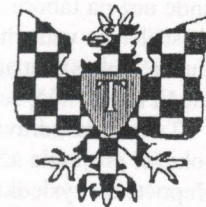

Věstník

občasník junáckého střediska Moravská Třebová

Úvodník

S již téměř tradičním mírným zpožděním je tu další číslo Věstníku - prázdninový speciál s počtením o letním táboře chlapeckého kmene, Žihadlem č. 2, článkem o činnosti družiny Muchomůrek, informacemi a příspěvky našich externích redaktorů atd. Takže pěkné počteníčko, bráškové a sestřičky...

Letní tábor ChK

Než dáme slovo hlavním aktérům alespoň pár základních slov úvodem.

Takže předně po cca 20 letech opět samostatný chlapecký tábor. Osazenstvo 27 skautů a vlčat, 6 rádců - roveřů a 6 - 8 vedoucích (v čase proměnlivý počet).

Vedoucí tábora Darzi, zástupce Jessie, hospodář Demi, šéfkuchař Karel, čestný zástupce něžného pohlaví zdravotnice Katka Vyroubalová (1. týden) a Iva Bisová (2. týden). Termín konání 1.-16. července 1994, místo Kvíčalka.

Organizace tábora. Pracovalo se a do služeb se chodilo po celoročních družinách (Zelená, Modrá a Fialová šestka, Vlci, Sokolci). Služby byly dvě: kuchyň a denní služba (vlajková četa, nákup a denní hlídka). Noční hlídky byly organizovány po stanech, hlídalo se od půlnoci do 6.00 hod. Na dodržování programu dne a režimu tábora dohlížel denní rádce (vedoucí). Na CTH a ostatní společné hry bylo osazenstvo "rozmixováno" do táborových družin - rodin (podle letošní CTH) : Keanovi, Irvinovi, Bonnerovi, McGrathovi a Coynovi). CTH se jmenovala "Cesta na Západ" a jejím mottem byl příběh vystěhovalecké irské rodiny, vyrazivší v čase osidlování Spojených států

amerických v minulém století s krytým vozem napříč Amerikou.

Pokud se týká bodování, probíhaly tři paralelní soutěže. "Rodiny" soutěžily v CTH a ostatních hrách, celoroční družiny pak v táborové soutěži aktivity, do které se započítávala práce, družinový program, bobříci, orlí pera a pochvaly.

Výsledky. CTH: 1. Keanovi, 2. Irvinovi, 3. Bonnerovi, 4. McGrathovi, 5. Coynovi. Hry: 1. Irwinovi, 2. McGratho-

Průběh tábora poklidný, bez větších průšvihů, úrazů apod.

Jessie.

Po "suchém" výčtu faktů následují "živé" články jednotlivých táborových činníků a aktérů. Při jejich čtení je třeba vzít v úvahu fakt, že byly napsány v rychlosti a s minimálním odstupem od prožitých událostí. Přesto však mohou dobře posloužit jako podklad pro diskusi o kvalitě letošního chlapeckého tábora, která se již rozeběhla a která jistě ještě zintenzivní při porovnání s výsledky a hodnocením dívčího tábora...

Darzi

Nad otázkou, jak jsem viděl letošní tábor, přemýšlím už delší dobu. Moje stanovisko není jednoznačné, asi by to chtělo delší odstup. Bezprostředně po táboře si lépe pamatuji ty záporné věci, protože ty kladné se berou tak nějak automaticky.

Táborový program byl připraven slušně, sem tam se

nějaký drobný nedostatek vyskytl, avšak to je dáno tím, že jeden člověk na všechno nestačí. Kvalitu jídla hodnotím velice kladně. U kuchyně, hlavně v druhém týdnu, byla hustější atmosféra, kterou si vysvětluji větším počtem lidí (jeden spoléhá na druhého).

Dá se říci, že vyjimečný byl tábor po zdravotní stránce. Kromě pár klíšů a a vosích žihadel se nenašel žádný větší úraz; to už dlouho nepamatuji. No a k předčasnému odchodu dvou rádo by dospělých lidí (*Radim Šnajdr a Jirka Kosina - pozn. redakce*) se už nehodlám vracet. Myslím, že to udělá někdo jiný.

Další samostatnou kapitolou je družinový program. Já osobně to ve většině případů nazvu spíše neprogram. Kde

vi, 3. Coynovi, 4. Bonnerovi, 5. Keanovi. CTB: 1. Sokolci, 2. Vlci, 3. Modrá šestka, 4. Zelená šestka, 5. Fialová šestka. Soutěž o nejpořádnější osádku stanu vyhráli Honza Matoušek a Ondra Chlup (stan č. 5), ostře sledovaní "sokolími" stany. Nejpracovitějším táborníkem byl vyhodnocen Michal Hynšt. Nejsilnějším "pákařem", tj. přeborníkem v přetlačování" byl vyhlášen Michal Klemeš (ze skautů) a Honza Matoušek (vlče). Atd., atd.

Z mnoha akcí alespoň několik (převyšujících ostatní): Kvíčalovský křest nováčků (viz foto na další stránce), Kvíčalovský pákař, Quatchatan (čti Kvíčatán), fotbal proti domorodcům (11:0 !), Poklad, atd.

jinde než na táboře se můžeme např. naučit střílet ze vzduchovky, založit správně ohniště, okusit spaní pod širákem, lépe naučit užívat nůž, sekeru, pilu apod.?

Taková ta zdravá pracovní aktivita se bohužel projevila až poslední dva dny, po přepočtení výsledků bodování, což je, myslím, škoda. I když - ono je dost těžké chtít po dětech větší aktivitu, když rádcové zaberou také až poslední dva dny. Zábradlí na hřišti - slušná práce. Možná je inspirovala ukázková stavba dívčí latriny.

Práce. I když se udělalo celkem dost, myslím si, že se dalo zvládnout ještě víc. Možná by pomohlo, kdyby byly některé práce udělány ještě před táborem (latriny, zábradlí za stany, hřiště...). Ale to bylo dáno velmi slabou účastí těch starších. Snad přibývající věk a takový větší pocit zodpovědnosti pomohou překlenout tento problém.

Ještě se musím zmínit o zvláštní atmosféře, která zavládla táborem při návštěvě našich sester. Rázem bylo v táboře více sluníčka, usměvavých, učesaných a umytých tvář. Sáhnu-li si do svědomí, musím říci: "Holky chyběly jste nám."

A závěrem moje osobní poznámka. Mám za sebou už spoustu táborů, na každém bylo trochu dobrého i špatného, stejně tomu tak bylo i v systémech her, bodování i dalších činnostech. Po všech variantách, které jsme zkusili, jsem přesvědčen, že nejlepší byly tábory společné (celé středisko, nebo mladší - starší) i se společnými namixovanými oddíly.

Darzi

Demi

Měl bych zhodnotit průběh letošního rozděleného tábora, ale konečné hodnocení letošních táborů si nechám až po skončení dívčího. Zhodnotím a porovnám zároveň průběh obou táborů.

Takže jen několik malých postřehů. Celkově se mi chlapecký tábor jevil jako velice klidný. Chlapci nebyli příliš rozptylování, nemysleli na "ptákovinky" jako v minulých letech a více se věnovali své činnosti. Podle mého názoru splnil svým průběhem poslání a náplň skautského tábora. Překvapila poměrně dobře i tzv. "omladina" - nebyly vážnější problémy (až na jeden, který se vyřešil hned na začátku tábora).

Trošku mne však vadilo, že na začátku tábora bylo vedení příliš "měkké". Mohlo se dřív předejít závěrečnému "skřípění zubů" a dohánění bodů v posledních dvou dnech. Ještě jedna věc mi vadila. Pokud

některý z vedoucích vydá nějaké nařizení, neměl by je druhý vedoucí rušit a vydávat opačné. Tím se snižuje autorita vedoucích a připadá to jako v "Kocourkově .." Nezapomínejte., že děti vše vidí. Proto je třeba se předem jasně dohodnout, kdo o čem rozhoduje a případně neshody neřešit před osazenstvem tábora.

Demi

Mlha dnes jasně ...

Jezdil jsem letos na tábor jen jako pozorovatel. Již ze začátku bylo patrné, že chybí nějaké oživení. Něco jako děvčata. Každá bolest však nakonec přebolí. Proto mohu říct, že táborem brzy vládla pohoda. Chlapi si totiž vždycky dovedou udělat pořádek.

Nechci děvčata podceňovat, ale nejsem si jistý, zda by byla schopna zvládnout tento tábor bez těch všech chlapů, co mají s sebou. My bez ženských jo!

Možná si leckdo na tomto místě myslí, že tím chci říct, že jsou chlapi prostě nejlepší, a ženské ne...?

Omyl bratrosestroidi !!!!! Těžko dnes již zjistíme, zda to byl tenkrát nápad, či, ale tak jako plus a minus, světlo a tma, či země a vesmír, tak i žena a muž, jako dva protipóly jsou schopni jediné společně vytvořit harmonický celek. Proto jsem já a všichni, kdo mi rozumí, jednoznačně pro smíšený tábor.

Při sečtení letošních počtů dětí z obou táborů a střízlivém předpokladu na příští rok, mě to nutí vzpomínat na staré dobré časy, kdy narozdíl od dneška jsme byli všichni na jednom táboře společně, u táboráku hrálo až pět kytar a zpívalo nás opravdu hodně. Při hře, když už ta nejmenší nemohla, tak je ten nejsilnější vzal na záda a při práci jsme dělali to, na co jsme měli sílu, protože na co jsme neměli, dělal ten silnější, a my jsme to dělali až příští rok, protože jsme to od něj odkoukali.

Já vím, tenkrát jsme byli "jen" pionýři, ale nezáleží přece na názvu a uniformě. Jde hlavně o to, jací jsme, a jací budou ti, co se dnes učí od nás.

Navrhuji tedy poučit se z krizového vývoje, provést drobné kádrové čistky a konečně se posadit na naši Kvíčalovskou zem. Rostou tam prý hezký kytky, a kolem šumí les..... (a vůkol rudý vřes).

Mlha

Jessie

Pokud bych měl charakterizovat náš tábor jen několika málo slovy, pak by to asi byly "standard", "klid" a "pohoda". Pro moji nespokojenou dušičku, věčně usilující o zvyšování laťky, možná až trošku moc. Tím ale nemám na mysli problém chybějících, případně nechybějících děvčat. Jádro pudla je totiž podle mě úplně někde jinde.

Jako už x-tý rok (přesně jedenáctý), také letos jsem byl pověřen na táboře funkcí "šéforganizátora" programu. Za ta léta jsem v této oblasti nabyt značných zkušeností a troufám si tvrdit, že na jejich základě jsem schopen odvést solidní výkon (CTH, program a organizace tábora). Na druhé straně se však člověk neubrání určitému stereotypu, tj. volbě osvědčených nápadů a řešení. Když se k tomu připočte akutní nedostatek času na pročítání vhodné literatury a (proč si to nepřiznat) už také jistá ztráta mladické invence, je výsledek na snadě, viz letošní tábor. Řešení je prostě - mladá krev, přinášející nový náboj a nápady.

Omladinu máme, otázka je jakou. Já si myslím, že docela dobrou až na to, že jim chybí jednak větší zápal pro věc a pak odhodlání prosazovat vlastní nápady. Ono totiž aby vzniklo něco opravdu dobrého, je zapotřebí tvůrčí prostředí kolektivu lidí, kteří dokáží z myšlenek jednotlivců vytvořit společné dílo. A nejen vytvořit, ale také ho prosadit třeba i proti opozici (těch starších). Já a moji vstevníci jsme to počátkem 80-tých let dokázali, i když jsme (hlavně ze začátku) neměli na růžích ustláno. Najdou se naši následovníci stejných kvalit a ražení? Nebo se naši mladí spokojí s rolí beránků a oveček, kteří stále čekají na to, co jim jiný řekne, aby dělali? Doufám, že ne, a že až se budeme příští rok připravovat na další tábor, nedopadne to zase tak, že program nemůže udělat nikdo jiný než "starý osvědčený Jessie". Pokud se někdo (ale včas!) odhodlá, nabízím pomoc.

Už na táboře jsme vedli diskuse na téma ideální model letního tábora. Netroufám si zatím vyslovit jednoznačný názor na to, jestli smíšený či ne, ale vřele bych doporučoval, aby se tyto diskuse vedly na racionálním podkladě a ne na základě pocitů. Např. loňský smíšený tábor starších., říkám tomu model "dvojdomek". Oba kmeny měly vlastní program, který se musel neustále přizpůsobovat, aby se časově, prostorově a personálně nekřížil. Měly-li oba kmeny zhruba 2 - 3 noční

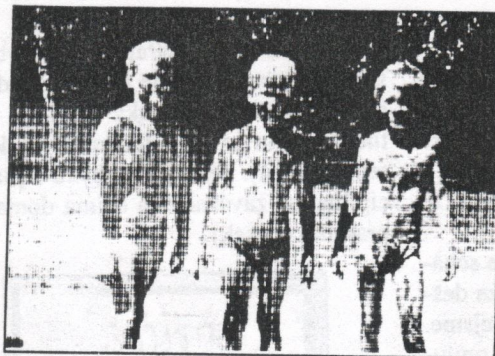
akce, připočteme-li k tomu táboráky, "odvahu" apod., výjde nám fakt, že na čtrnáctidenním táboře byla pomalu co druhý den noční akce a následně pak posunutý budíček a zrušená rozcvička. Apod. Je toto ideální model tábora? Podle mě ne. Také mám pocit, že většina těch, kteří již nyní volají k návratu k systému mladší - starší, tábořila loni s mladšími, kde ty rozdíly nebyly až tak markantní.

Také se množí "útoky" na v posledních letech praktikovaný systém práce na táboře v celoročních družinách. Říkám otevřeně, že patřím k jeho zastáncům. A mohu také říci proč. On totiž není anonymní. Okamžitě ukazuje, jak na tom ta která družina (i se svými rádci, případně vedoucími) je - ve vztahu k práci, v dovednosti, ve znalostech). Vedoucí má na táboře odpovědnost a pracuje se svou družinou a sklízí sladké (nebo také trpké) plody své celoroční práce. Podotýkám, že celou dobu je řeč o práci a službách, ne o hrách, kde mají "mixy" své opodstatnění, aby vyrovnaly věkové rozdíly. Odtrnění těchto rozdílu pro táborové bodování je věcí systému bodování, viz např. náš letošní. Ano skautské družiny skončily v bodování před vlčáčky, ale s minimálními rozdíly a chybělo velice málo, např. pár splněných bobříků nebo pochvala za aktivitu (práce, družinový program), a všechno mohlo být jinak. Další důvod pro alespoň částečné fungování celoročních družin na táboře vidím v zachování družinového programu, na který by na "mixovém táboře" prostě nebyl čas. Schopný vedoucí nebo rádcé v něm má prostor pro činnosti, které během roku dělat nelze nebo jen s obtížemi.

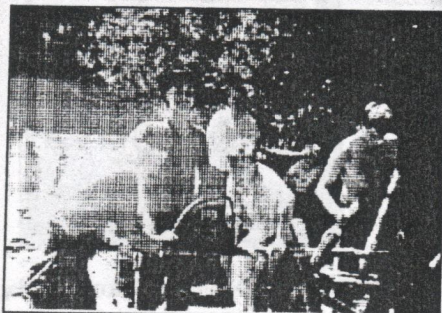
No je nejvyšší čas přibrzdit tok myšlenek. Pár posledních postřehů závěrem. Docela mě překvapili rádci - roveři, kteří byli letos v práci s družinami výrazně lepší než loni (i když opět silně improvizovali, na co také připravovat něco předem, že?). Menší počet lidí na táboře, a to i rádců a vedoucích, není na škodu, spíše naopak. Táboráky se nám svezly někam "mimo mísu" a bude potřeba na tom rychle a cíleně zapracovat. Atd.

A úplně závěrem - diskutujme, hledáme lepší řešení, ale nehádejme se a už předem se neosoučijme. Také osobní zájmy a ambice musí stranou - jde totiž o hodně.

Jessie

Nahoře a vpravo: Kvičalovský křest nováčků

Pracovní aktivity firmy NeGr a spol.

Chata dostala novou verandu.

Reklamní foto na táborovou kuchyni "U Rozbořilů".

Zelená šestka v kuchyni.

Je na Západ cesta dlouhá.... (CTH).

"McGrathovi" při vaření.

O puntík muchomůrky

Tak se jmenuje nová každoroční (devítiletá) hra.

Jejím cílem je ukázat znalosti, které jsme načerpaly, ale jako každá hra má i pobavit. Letošní 1. ročník připadne na 18. červen 1994.

Počasi vypadalo pěkně, takže se scházíme ve 14.00 hod. u Bašty (jinak za deště na Baráku). Všichni bohužel nejsme. Chybí Terežka a Soča; jsou řádně omluveny, jelikož jsou mimo město.

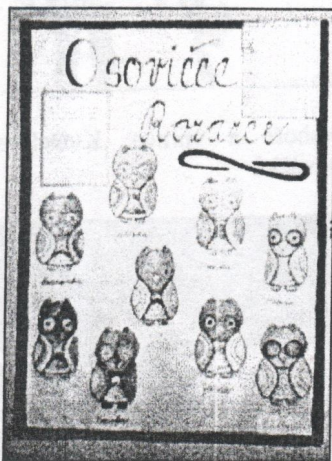

Odcházíme s Evou pod sjezdovku a už zdálky vidíme, jak na nás čekají rádkyně a rádcí, kteří mezitím značili trať. Nejprve krátká porada rozhodčích, Eva všem dává poslední instrukce a my si zatím hrajeme s Barčou z Myšek, která nás přišla zabavit před startem. To už odcházejí rozhodčí na svá místa a Eva se chystá, aby nám všechno vysvětlila.

Společně jsme zahájily pokřikem a byly jsme slavnostně přivítány na 1. ročníku. Pak jsme si vylosovaly velký puntík se startovním číslem a přidělaly si jej na batoh nebo na záda. To už nás ale Eva seznamuje s pravidly. Nerozhoduje čas, ale počet dosažených bodů. Na zádech máme batůžek a v něm všechny pomůcky, které budeme potřebovat tj.: tužka, šátek, KPZ, provázek. A první startuje ...

Soutěžíme ve znalostech v uzlování, morseovce, zdravotvědě, pochod. značkách, rostlinách, zvířatech, nechybí ani šifra (mřížka). Házíme na cíl, zvládneme překážkový běh, ale taky ideologii skautingu (zatím to nejjednodušší - základní terminologii). Ještě nám zbývá tajná disciplína (se zavázanýma očima domalovat prasátku ocásek).

A aby to zase nebyla taková nuda, při losování úkolů na některých kontrolách nám naše vedoucí vymyslely jeden figl. Měly jsme možnost si vytáhnout prémii 1 bod nebo kartu s názvem "tahej dál" nebo také, a to bylo ze všeho nejlepší: HAVAJ. Tzn. - bez práce plný počet bodů.

Všechno by bylo O.K., jen počasí si s námi trošku zalaškovalo. Po příchodu první Muchomůrky do cíle začalo poprchávat a než jsme se rozkoukaly, strhl se prudký déšť. Naštěstí jen cca na 5 min, ale i tak jsme stačily (až na některé výjimky) zmoknout. Přesto jsme zdárně dokončily všechny disciplíny. Když ne na trati, tak v cíli po příchodu zmoklíků. Ale nás přece nemůže nějaký déšť rozházet!

Ještě jsme si stačily zahrát 2 hry a odcházíme. Výsledky se dozvíme až příští týden na poslední schůzce.

Muchomůrky

P.S. Puntík za rok 1994 získává Tereza Poláková. Chtěla bych také poděkovat všem, kteří byli ochotni a přišli nám

pomoci (i když zmokli): firma NeGr, Petra G., Vít a Kolář, David Burian, Išour, Martin Dlábek, Barča Přichystalová + 2 neskautíci, ale taky tátovi za zhotovení Muchomůrky a Vojtovi za perfektní zavěšení v našem koutku klubovny.

Děk a ahoj za rok

Eva Kubínová

Pozn. redakce - použité fotografie nejsou z popisované akce, ale i tak vypovídají o pestré činnosti družiny Mochomůrek.

Hlavy vzhůru!

"Sláb jenom ten, kdo ztratil v sebe víru a malý ten, kdo malý má jen cíl."

Násilí, krádeže, horory, nenávisť, závist, nevěry ... a jiná zla, kterými nás krmí a zavalují televize a tisk, vzbuzují dojem, že to vše se stalo dnešní normou a špatný je ten, kdo se do té normy nevejde. A při tom se to lidem nelíbí a chtěli by to změnit.

Starost o "nápravu věcí lidských" mají ministři, církve a my skauti!

Ano - i my to máme v zákoně: ...

6. ochránce ...

8. veselá mysl ...

10. čistota myšlení a skutků...

Sestry a bratři! máme to jednou v zákoně a kdo nedodrží zákon a slib, není nebo nemůže být skautem.

Neutíkejte proto od této skutečnosti a nevzdávejte svoji činnost při střetu s potíže. O zlepšování lidstva jsou snahy již po tisíciletí a byly i značné oběti (Spartakus, Gándhí, Jan Hus, Jan Masaryk ...); je to proces trvalý a nekonečný. Kdyby se dařilo, už by zde byl dávno ráj a my bychom se andělsky nudili, a kdyby se nedařilo, žili bychom dosud v jeskyních, báli se blesků, umírali na tetanus, Tbc, zánět slepého střeva, neštovice, záškrt a atd., nebyla by letadla, ani ta naše milovaná TV a byla by: ... vůkol tma a duch by se vznášel nad vodami ..." (slova Písma). Je proto třeba ten lidský kočár pořád postrkovat.

V časopise "Skauting" je hodně námětů "jak na to". Budeme vám z něho otiskovat výňatky a vy - i když nemáte prý na nic čas! - je pilně čtete. Přenášejte to na své svěřence - když před tím začnete u sebe - a budete mít brzy "slunce v duši".

Jožka

Výňatky ze Skautingu č. 9.

Škoda, že nepoznaly ... (sestra Šárka)

Byla jsem v Anglii. Poznala jsem zemi obrovských možností, oken s květinami, plno příjemných lidí, ale také zemi proťkanou žilkami všude přítomného průmyslu a ruchu, kde tichý koutek lesa nebo dřevo na oheň je vzácností. Jen jedno jsem nemohla pochopit: že se nechají všude vozit - v kroji - zažila jsem táborák bez ohně, a že po zaznění večerky zábava vesele pokračovala dál ... A při jediném táboráku s ohněm se tento příkrmoval papírky a dodatečným umělým osvětlením.

Přirovnějte naše táboračky a večerky ... - Oni tam nepoznali ticho našich lesů a vůni mechu, spaní pod širákem a mnoho dalších chvil, které se nedají popsat a musí se zažít, aby se vryly do paměti každého z nás.

Oni nepoznali zákaz skautování, jsou o toliká dále a přesto ztrácejí tolik krásy. Snažme se udržet v době masového přílivu různých hodnot ze Západu náš skauting takový, jaký je - čistý, přírodní a nespoutaný náhory civilizovaného světa. A važme si toho - to je zase náš poklad!

Pohádka o skautské demokracii

(bratr Vlk)

Skautský mocnář se svým klanem si drží rozhodování nad vším, co je a není "košer" skautské. Skauting se smrskl do jediného zákona, a to bod. 7. - poslušnost. Ta musí být, je zde mnoho zodpovědnosti, ale skautování není anarchie. Není ani institucí nesvéprávných chovanců, kteří na všechno potřebují povolení a dozor. Mládež ráda nápodobí: módu, televizi a svého vedoucího. Ten proto musí být skutečnou osobností s přirozenou autoritou. Nikoliv podle počtu let a uzlů, že umí postavit kamna, ale podle tolerance a moudrého rozhledu. Při volbě vedoucích se nebojme mládí a včas si vychovávejme nástupce. Skauting musí zůstat mladý (duchem) a nestat se muzeem nebo konzervou.

Zkusme každý rok tábořit lépe!

(sestra Pfeifferová)

Naší vizitkou by měla být solidnost staveb. Dělejme je raději jednoduché, ale kultivované. Stále ještě hýříme hřebíky a málo je vidět ušlechtilé spojování dřev (kampy), vázané stavby a práce s provazy vůbec. Snažme se o tábory spíše menší, kde se dá lépe vytvořit intimní prostředí,

lépe se uplatní aktivita každého jednotlivce a i příroda se s naším pobytem lépe vypořádá.

Děvčata a chlapci by měli mít určitou volnost, aby si našli chvíli, kdy si dopřejí samoty v tichu lesa. Pobyt v přírodě by neměl být útekem ze skutečna do snů. Oproštění od techniky a pohodlí je školou životní aktivity.

Jak na to?

(Br. Svoboda - býv. trenér kanoistiky)

Častokrát, když hovořím s některými vedoucími našich oddílů, slyším různé stesky na nezáměr mládeže o oddílovou činnost a nedostatečný počet aktivních členů. Tento neutěšený stav je odrazem i laxního přístupu rodičů k činnosti svých dětí. Ještě se tak večer zeptají "co bylo ve škole?", ale co dělali v oddíle, to už málo a když se dítě rozpovídá, odbydou je ať se jde raději učit a dívají se na TV.

Po roce 1970 si mnoho rodin pořizuje chaty nebo chalupy, kde tráví většinu svého volného času, bez ohledu na zájmy svých dětí (ještě tak je umí zapřáhnout do nějaké dřiny). Jiní je zase jako v náhradu za nedostatek výchovy a péče, zahrnují neúměrným blahobytem.

Přes změněné politické a ekonomické podmínky tyto skutečnosti ve většině rodin přetrvávají.

Jednou z těchto skutečností je otázka dobrovolnosti. Tento pojem si značné množství rodičů i dětí vykládá tak, aby pro ně nevyplývaly pokud možno žádné závazky. To se týká i některých našich činovníků.

Zastávám stanovisko, že pokud někdo vstoupí dobrovolně do nějaké organizace nebo v ní převezme nějakou funkci, automaticky se také zavazuje (už nedobrovolně) dodržovat členské povinnosti a stanovy (jun. zákon!), včetně řádného vykonávání přijaté funkce.

Základem junácké kázně je vědomí, že dělám věc krásnou a lidsky dobrou.

Na základě svých zkušeností (trenéra vodáckého oddílu) jsem udělal nábor nových členů (po nekonečném poslouchání výmluv "musím se učit" - "musím na chalupu" - "musím k babičce" a dalších absencí a rozloučení s věčnými mňukaly) a hned od počátku přešel na tvrdý systém podmínek. Nováčci byli přijímáni po zaplacení dost vysoké finanční částky (na režii provozu oddílu!!!) a na zkušební dobu 3 měsíce, kdy museli mít minimálně

70-procentní docházku. Omluvy nepřicházely v úvahu (až na vážné výjimky). S těmi podmínkami byli seznámeni i rodiče.

Jako vedoucí jsem musel být na každé schůzce - akci - vždy první a jako poslední jsem odcházel. Musel jsem mít připravený pestrý program, aby se děti i já na podnik těšily a kdo opravdu nemohl, aby to obrečel. Musel jsem být vrcholně spravedlivý!!

Když jsem s takovým systémem vystoupil, ostatní vedoucí mi prorokovali, že pohořím a oddíl se musí rozpadnout. Potíže byly, ale za 2 roky jsme byli nejlepším oddílem v republice. 80 procent dětí mělo ve škole vynikající prospěch. Za to mi škola pouštěla žáky na akce bez doprošování. (Z vlastní zkušenosti: na moji svatbu pustila škola jeden chlapecký a dívčí oddíl - dopoledne!!!)

Také se plně uplatnil fakt, že pokud někomu dáme něco zadarmo, nebude si toho vážit a chránit tak, jako když bude muset zaplatit (rodiče!) nebo odpracovat.

Každý skautský vedoucí by měl zhodnotit svoji činnost a vybrat si, zda chce být pouhým sluhou dětí nebo rodičů, často nezodpovědných, kteří jeho práci podceňují a znevažují, nebo být vedoucím dobrého oddílu a vedoucím činitelem na schůzce s rodiči. Musí si uvědomit, a s ním i rodiče jeho dětí, že jsme hnutím výběrovým a dobrovolnost nemá nic společného s anarchií. Příspěvky a poplatky musí být úměrné činnosti oddílu a jasně dávat dětem více, než mohou poskytnout jiné organizace.

Devátým číslem Skautingu listoval a aktuální věci a zajímavosti pro Vás vybíral

Jožka

Schůzka vedoucích a rádců

se bude konat pravděpodobně na Baráku poslední pátek v měsíci srpnu. Program: činnost a personální zabezpečení v novém školním roce. Upřesněný termín bude zveřejněn na obnovené střediskové vývěsce.

Fotografie z obou táborů

budou vystaveny na střediskové vývěsce a poté budou kolovat po středisku. Bude možné si je podle čísel objednat (hromadně, přes vedoucí družin) do konce září.

Žihadlo č. 2

Zahrajte si na detektivy

Jed pro starou dámu

Pohlédli-li člověk na osmašedesátiletou paní Frídu, jednu z obyvatelek domova pro přestárlé při nemocnici svaté Terezy, muselo mu být jasné, že stařenka je blíž onomu světu než pozemskému bytí.

Přesto se kdosi namáhal s tím, aby jí zbytek života zkrátil, jak jen to bylo možné.

Ráno osudného dne byla paní Frída ještě vcelku čilá a rozprávěla se sestřičkami o počasí. K polednímu již nemohla mlčky snášet rostoucí bolesti. Její zdravotní stav se zhoršil minutu od minuty. Navečer zcela oslepla.

Na nemocniční lůžko ji přivezli v bezvědomí a bylo jen ztěžlivě domnívat se, že se dožije rána. Sestra uvědomila nejbližšího příbuzného paní Frídy, účetního Jochena Meyera, že chce-li svou starou tetu naposledy spatřit, musí neprodleně přijet.

Přijel prvním vlakem a jaké bylo jeho překvapení, když mu primář nemocnice svaté Terezy sdělil, že paní Frída měla podle svědectví ošetřujícího personálu domova pro přestárlé v jedné z četných zásuvek svého starožitného sekretáře pečlivě uschováno 20 tisíc marek. Zdá se však, že se peníze v uplynulých hodinách z pokojíku staré paní ztratily.

"Teta vždycky říkala, že nebudu mít výdaje s jejím pohřbem, ale že má takové peníze, to jsem netušil," kroutil hlavou účetní Meyer ještě dlouho poté, co se novinu dozvěděl. "Věděla, jak rád bych jednou odjel do světa, je možné, že by je strádala pro mne?" ptal se sám sebe nevěřicně.

"Možná," pravil muž, který se jakoby zčista jasně objevil nad sedícím Meyerem.

"Jsem kriminální komisař Jürgensen, pravil neznámý na vysvětlenou. "Lékař mne povolal, protože má důvodné podezření, že se vaši tetu někdo pokusil zavraždit - otrávit."

Poznanky, které Jürgensen za krátkou chvíli vyšetřování v domově pro přestárlé shromáždil, zatím nestačily. Mezi podezřelými, kteří mohli dát staré paní nepozorovaně jed, řadil především personál. V domě pro přestárlé pracovala ty dny v týdenní směně lékařka, dvě zdravotní sestry a ošetřovatel. Všechny hodnotil primář jako nesmírně obětavé a bezúhonné.

V noci se paní Frída přece jen probudila po posilujících injekcích z bezvědomí. Bylo to jen na okamžik a bylo to naposledy. Primář povolil Jürgensenovi krátkou návštěvu. Umírající sotva pohybovala rty a komisař musel mít ucho téměř u jejích úst, aby slyšel, co stará paní říká. Všichni z personálu byli předchozího dne u ní v pokoji. Na otázku, kdo z nich jí přinesl snídani, zavřela stařenka nevidoucí oči a zašeptala: "Přinesl ..." Pak zemřela.

Kriminální komisař Jürgensen jí zatlačil oči a pokynul svému asistentovi. "Zatkněte ..."

Dokážete z naznačených indicií dokončit příkaz komisaře Jürgensena?

Odpověď napiš na červeně označené lístečky na Baráku a na tomtéž místě je vhod' do dřevěné schránky. Správné řešení detektivky nalezněš v příštím čísle Žihadla.

Křížovky

Deset koní

Dokážeš ve čtvercové ohradě uvázat deset koní tak, aby nebyli u sebe a u každé strany ohrady aby jich stálo stejně?

Sousedé

Na hranicích obou měst žijí sousedé, kteří se dobře znají. Jeden je lhář, druhý je pravdomluvný. Potkáš-li oba najednou, nepoznáš, kdo je kdo. Jedinou otázkou týkající se jejich pravdomluvnosti, kterou položíš kterémukoliv z nich, máš zjistit, který je pravdomluvný a který lhář. Jak zní ta otázka?

Odpovědi na tyto záludné otázky napiš na modře označené lístečky a vhod' je na Baráku do dřevěné schránky.

Víte, že

... v našem středisku máme nejen Víťu Kritika (viz incident s vedoucím prodejny Quelle, o kterém jste se mohli dočíst i ve Svitavských novinách, ale také Vladana Malíře? Když jsme začátkem června zavítaly na Písek na "výstavu amatérského umění", spatřily jsme mezi mnohými pěknými výtvary i obrázky malované tuší, jejichž autorem byl kdo jiný, než Vladan. No jo, začátky jsou těžké a konkurence ještě větší. (Na vlastní kůži jsme si to taky vyzkoušely. Viz interview s Darzim).

... je to právě 65 let, co se v Polici nad Metují narodil jeden ze zakladatelů našeho střediska Lad'a Weissar? Čas běží a dnes je Lad'a již 5krát dědečkem.

Řešení hádanek a detektivky z minulého vydání Žihadla č. 1

KŘÍŽOVKY

Tři bohyně

(zleva doprava) POLOPRAVDA LEŽ PRAVDA

Odpovědi přišlo celkem šest a z toho pět správných a jedna mylná. Správně odpověděli tito: Sokolík Johan, Sokolík Xanda, Veverka Madla, Veverka Anička a družina Vlci.

DETEKTIVKA

Paličova chyba

Přesná odpověď zní: **Kanystř s petrolejem nemohl chytout od jedinné, ještě k tomu doutnající zápalky.**

Po otevření schránky v ní byly dva červeně označené lístečky, a to od: (cituji) Mates, 4 roky (pozn. red. - Veverky)

'Byla to jedna z dalších škodolibých otázek?'

Anička Sedílková, Veverky, 6 let

'Protože by musel vylézt do povětří celý dům. On by se nezachránil.'

PS: "To si myslím, protože jsem úporně přemýšlela a namáhala mozeček. Tak ahoj Aňa."

No vidíte, to je celá Andula. Aničce za její fantastickou obětavost a námahu děkujeme, ale bohužel odpovědi nejsou správné. Ano tu Aniččinu odpověď uznat nemůžeme, jelikož podstata správné odpovědi a odpovědi Aničky se liší. Věříme však, že ani toto Aničku, ani Vás neodradilo, a že budete hádat, tipovat a "úporně přemýšlet" i nadále.

Interview s bratrem Darzim

Po sestře Vedmošce přišel na řadu bratr Darzi. Jednoho krásného dne nebo spíše odpoledne jsme si za ním zašly. Ovšem jak se na slušné lidi hodí, naši návštěvu jsme mu předem oznámily. A asi proto byla otázka: "Mám mít trému?" na místě. No, a taky se nám svěřil, že ve svém životě poskytuje druhé interview. Samozřejmě, že nás zajímalo, kdo nás předběhl, a on to byl velký a slavný reportér pan Strouhal, když na loňském mladším táboře uskutečňoval reportáž o Kvíčalce. Tato reportáž se dokonce objevila i ve Svitavských novinách.

Musím však podotknout, že jsme měly skoro větší trému než Darzi.

1. Co bys nám řekl na téma "brigády na Kvíčalce"?

Ha, Ha. Brigády probíhají velmi špatně. Činnost je velice pomalá, účast slabá (hlavně ti starší) a kvůli tomu taky budou všechny tábory (chlapecký i dívčí) pracovní.

2. Jak bys zhodnotil středisko celkově?

(Nastala chvíle mlčení)

Více odpovědnosti, osobního přístupu - jaký vedoucí, taková družina. (Na tom teda něco bude, protože v interview se sestrou Vedmoškou se objevila stejná odpověď).

3. Připomeňme, že loni jsi byl vedoucí mladšího tábora, a letos si to zopakuješ. Jak se cítíš?

Normálně.

4. Ty jsi vlastně "správce" Kvíčalky, tak nám tedy něco pověz.

Chtěl bych, abyste došli k tomu, že ta Kvíčalka je vlastně vaše, a že to za vás nikdy nikdo dělat nebude. Třeba jak kluci vymysleli a udělali tu zástrčku. Drobné zlepšení. Vždyť Kvíčalka je vlastně všech. Chce to vlastní nápady a vlastní iniciativu. To je tak asi všechno.

A teď něco ze soukromí...

5. Sestry Vedmošky jsme se ptaly na oblíbené politiky, no a tebe se zeptáme na oblíbené české i cizí herečky a herce.

Z hereček určitě SHAROL STONE, z herců teda TRÍSKA, STALONE, NORIS, HEŘMÁNEK ... já jich znám tolik, že je to těžké. SHAROL STONE se mi líbí ve filmu Základní instinkt, kde hraje sexuální maniačku, jak tam vraždila sekáčkem. (Po chvíli dodal): No ale tam je důležitý, kdy a za jakých podmínek je vraždila. Zrovna, když byli ti pánové bezmocní. (No, ale dál už nemusel pokračovat, protože my jsme to bleskově pochopily a raději položily další otázku).

6. Pověz nám, proč ti tvý kolegové a kamarádi říkají Zip?

(Místo odpovědi nám Darzi ukázal žebříčky na svých rukou a zápěstích.) No co bych k tomu řekl ... každému se něco může stát, ale proč pořád jenom mně. S tou přezdívkou jsem vlastně přišel sám. V podstatě jsem chodící pojišťovna, protože každé ten zipek je stopadesát nebo dvěstě kilo.

7. Předpokládám, že vzhledem ke tvé práci, rodině, zájmům, nemáš příliš mnoho času na hudbu. Ale když se přece jen nějaká ta chvilka najde, jakou hudbu si pustíš?

Hudbu? Rock, někdy i ty brnkače, kotlíkáře, to záleží, jakou mám náladu. Paul Simmon, no a taky to záleží na tom, jakou dělám zrovna práci. Když líčím strop, tak nějakou tu tvrdou muziku.

..... su vyždímanej jak hadr, vy jste ze mě vyždímaly všechny tajnosti. (To ale ještě nevěděl, že to není všechno.)

8. Kdo u vás doma nakupuje a stele po ránu postele?

Nakupuje Lenka a taky připravuje snídani. Postel stele ten, kdo odchází poslední. V sobotu prchám na brigádu, a tak od toho všeho většinou uteču.

9. Co považuješ za zdravou výživu a co si myslíš o obilných klíčcích a různých celozrnných chlebech?

Nebrat. Všichni to považují za zdravé, ale já mám rád klasiku. A to? Bílé vínko.

10. Co by sis teď momentálně nejvíc přál?

Haha, zdraví.

Darzinka & Hanka

